

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו**  
**בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים**

21 ספטמבר 2011

עפ"ג 21367-05-11 קיפניס נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר – אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא  
 כב' השופטת מרים סוקולוב

המערער: דוד קיפניס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד עדי ברקאי  
 עו"ד גור אריה מפרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

**במסמך זה הושמטו פרוטוקולים**

**פסק דין**

המערער הורשע בבית-משפט קמא בסידרת עבירות על-פי [פקודת מס הכנסה](#), וזאת בשני אישומים הכלולים בכתב האישום שהוגש נגדו. העבירות שמדובר בהן, "בגדול" ובלי להיכנס לפירוט, כוללות שתי קבוצות עיקריות של עבירות, האחת – זיוף חשבוניות מס של ספקי שירותים שונים; והאחרת – הנפקת חשבוניות פיקטיביות. את כל העבירות הללו ביצע המערער לאורך תקופה לא מבוטלת, בין השנים 2004 ועד 2007. סך הכל מסתכמים הסכומים בשני האישומים גם יחד, בכ- 800,000 ₪. לא היתה מחלוקת על-כך כי המערער לא הסיר את המחדל עד היום. כפי שאנו מבינים אין גם סיכוי, בשל מצבו הכלכלי, שהדבר ייעשה בעתיד.

בגזר-דין מנומק ומפורט הטיל בית-משפט קמא (כב' השופטת ד' שריזלי) את העונשים הבאים: מאסר בפועל בן 24 חודשים, 12 חודשי מאסר על תנאי וכן קנס בסך 45,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. את הקנס פיצל בית-משפט קמא ל- 9 תשלומים בני 5,000 ₪ כל אחד.

על הענישה הערעור בפנינו.

עיקר טיעונו של הסניגור התמקד בנושא תקופת המאסר שהושתה על המערער, הגם שטען גם כנגד חומרת הקנס, במיוחד בהתייחס ליכולתו הכלכלית של המערער.

לענין תקופת המאסר – לטענת הסניגור, החמיר בית-משפט קמא, הן בהתייחס לנורמת הענישה הרווחת והמקובלת בעבירות מסוג זה, והן ובמיוחד בהתייחס לגובה הסכומים שמדובר בהם ומיהותו של המערער שבפנינו.

באשר לנורמת הענישה – הסניגור היפנה אותנו להודעת הערעור הכתובה כמו גם בטיעון בפנינו, לשורת פסקי-דין שהתמונה המצטיירת מהן הינה, כי רף הענישה המקובלת בתחום זה היא שנת מאסר בפועל. כאמור, בתיק הנוכחי השית בית-משפט קמא על המערער שנתיים מאסר, ובכך החמרת יתר.

באשר למיהותו של המערער – הדגש הוסב על נסיבותיו האישיות. המערער היה רופא בארץ הולדתו, עלה ארצה, לא הצליח להשתלב במערך הרפואי במדינת ישראל כיוון שלא עבר את הבחינות, הוא ניסה לפתוח עסק (העסק הנוכחי שמו "ביקור רופא". לרוע המזל העניינים הסתבכו, העסק כשל והמערער ביצע את העבירות הנוכחיות. אין, כמובן, גם לשיטת הסניגור, הצדקה לביצוע העבירות, עדיין הנסיבות שהולכו לביצוען יש להם משקל מסויים.

עוד מפנה הסניגור, לפער בענישה בין המערער שבפנינו ובין מי שהיה הנאשם מס' 2 בתיק זה. היה מקום לפער, אלא שבית-משפט קמא הקל עם נאשם 2 בצורה מובהקת, ושמא יתר על המידה, והקלה זו הוזנה, כך לטענת הסניגור, בהחמרת יתר כלפי המערער.

המדינה מפנה את תשומת ליבנו לטיבן של העבירות שמדובר בהן. לטענתה, ניתן גם למצוא פסקי-דין שרף הענישה שלהן זהה או מתקרב לרף הענישה בתיק הנוכחי. המדינה מסכימה אמנם שהסכומים שמדובר בהם בתיק זה אינם סכומי עתק, עדיין החומרה שבביצוע העבירות והתקופה שלאורכה בוצעו, מצביעות על-כך שלא נפלה שגגה מעם בית-משפט קמא. מכל מקום, גם אם יש החמרה בהתייחס לנורמה הרווחת, השיקולים ענייניים, שעל-כן אין לתקן ענישה מקלה על-ידי התערבות בענישה מחמירה יותר.

שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי יש מקום להתערבות מסויימת.

אלה נימוקנו :

מדובר בעבירות קשות ביותר, שלא ניתן להעלות על הדעת ענישה שלא תכלול רכיב מאסר משמעותי בגינן. המערער זייף חשבוניות, ואם לא די בכך, השתמש בחשבוניות פיקטיביות. כל מה שניתן להיאמר על רקע החשבוניות הפיקטיביות כבר נאמר, קשה לנו לחדש בנושא זה. אנו יכולים רק להפנות לפסיקה ארוכת הימים ולהגדרתן כאבי אבות הטומאה. כך נאמר במקרים אחרים, והדבר נכון גם במקרה הנוכחי.

לפיכך, צדק בית-משפט קמא כאשר סבר שצריכה להיות תקופת מאסר משמעותית שתיתן לכך ביטוי. יחד עם זאת, יש ממש בטיעוני הסניגור, ולפיהם הענישה בתיק זה יש בה משום חריגה מסויימת לפחות מרף הענישה המקובל. בהינתן העובדה שלמערער שבפנינו אין הרשעות קודמות, שמא ניתן היה שלא לבחור בו לצורך העלאת הרף.

אנו נותנים משקל לנסיבותיו האישיות, כפי שפורטו על-ידי הסניגור. עוד אנו נותנים משקל לכך שכתב האישום הוגש באפריל 2010 על עבירות שביצוען הסתיים ב- 2007. אין מדובר בתיק מורכב או מסובך. איננו רואים סיבה בתיק כזה לשיהוי בלמעלה משלוש שנים בהגשת כתב האישום. המערער הודה לאורך כל הדרך, ועל-כן, גם בהיבט זה לא היה קושי בדרכה של התביעה להגשת כתב האישום.

בהינתן המכלול, אנו מעמידים את תקופת המאסר שעל המערער לרצות על 15 חודשים במקום 24.

באשר לקנס – הקנס הוא מידתי וראוי ואיננו רואים להתערב בו. יחד עם זאת, אנו מעמידים את התקופה אותה יצטרך המערער לרצות, אם לא ישלם את הקנס על 3 חודשים במקום 5 חודשים, כפי שקבע בית-משפט קמא. נראה לנו, כי בכך יהיה איזון ראוי גם להיבט זה.

בכפוף לשינויים אלה, יתר חלקי גזר הדין ישארו בעינם.

<33>

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"א, 21/09/2011 במעמד הצדדים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, שופט

דבורה ברלינר, נשיאה  
אב"ד

החלטה

<44>

המערער יתייצב לריצוי עונשו ב- 1.1.1.11. על המערער להתייצב בתאריך זה עד השעה 10:00 במזכירות בית המשפט המחוזי בתל-אביב. הערבויות שהופקדו בתיק ישמשו להבטחת התייצבותו לריצוי המאסר. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ.

**ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"א, 21/09/2011 במעמד הצדדים.**

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, שופט

דבורה ברלינר, נשיאה  
אב"ד

ה דבורה ברלינר 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

**בית משפט השלום בתל אביב - יפו**

28 מרץ 2011

ת"פ 30023-04-10 מדינת ישראל נ'  
קיפניס ואח'

בפני כב' השופטת דניאלה שריזלי

המאשימה **מדינת ישראל – פמת"א (מיסוי וכלכלה)**  
**ע"י ב"כ מתמחה מר טל אדם בשם עו"ד רחל גור-אריה**

נגד

הנאשמים **1. דוד קיפניס – בעצמו**  
**2. גנריך גילמן – בעצמו**  
**ע"י ב"כ עו"ד סמי דרורי**

ג ז ר - ד י ן

**העובדות והאישומים**

שני הנאשמים שלפניי ניהלו בין השנים 2004 ו-2007 עסק בשם "גנריך גילמן שירותי הסעות" (להלן: "העסק"). העסק העסיק קבלני משנה כנהגי הסעות, שהגישו לעסק חשבוניות מס בגין העבודה והשירותים (להלן: "קבלני המשנה"). עיקר הכנסותיו של העסק ממתן שירותי הסעות לעובדי חברת "ביקורופא". הנאשם 2 נרשם כבעל העסק, והנאשם 1 הפעילו הלכה למעשה, והיה הרוח החיה בו.

בכתב האישום שהגישה המאשימה בחודש אפריל 2010 נאמר, כי בשנות המס 2005, 2006 ו-2007 הכינו הנאשמים וקיימו פנקסי חשבוניות כוזבים כשהם נוקטים בשתי שיטות:

על פי השיטה האחת, זייף הנאשם 1 שלא כדין את סכומי חשבוניות המס שקיבל מקבלני המשנה, על-ידי כך שהגדיל שלא כדין את סכומי החשבוניות באורח ניכר. חשבוניות המס אשר הסתכמו למעשה ב-175,175 ₪, הוגדלו שלא כדין בעקבות מעשי הזיוף לסך 499,230 ₪, וכך נרשמו בספרי החשבוניות של העסק.

השיטה השנייה התבטאה בייצור חשבוניות פיקטיביות על שם קבלני משנה שלא סיפקו לעסק שירותים בתקופה הרלוונטית. לטענת המאשימה, הפיק הנאשם 1 שלא כדין בשנת

המס 2005 חשבוניות פיקטיביות בסך 441,424 ₪, ובשנת המס 2007 הוא הפיק חשבוניות פיקטיביות בסך 72,500 ₪, וגם אלה נכללו בספרי החשבוניות של העסק.

בגין מעשים אלה ייחסה המאשימה לשני הנאשמים **הכנת פנקסי חשבוניות כוזבים משך 3 שנות מס**, לפי סעיף 4)220 [לפקודת מס הכנסה](#) [נוסח חדש], תשכ"א-1961; **ושימוש בעורמה, מרמה ותחבולה** בכל אותן שנים, לפי סעיף 5)220 לאותה פקודה, בקשר עם הסעיפים 117 ו-224א' לפקודה.

בנוסף, מייחסת המאשימה לשני הנאשמים 3 עבירות שעניינן **השמטת הכנסה מדו"ח**, לפי סעיף 1)220 לפקודה, בקשר לסעיפים 117 ו-224א' לפקודה.

### **הטיעונים לעונש**

כבר בראשית הטיעונים לעונש הבהירו התובעת והסנגור שמוסכם עליהם, כי הרוח החיה בעסק ובביצוע העבירות נשוא כתב האישום היה הנאשם 1. הוא זה שיזם, הגה וביצע בפועל את העבירות, ועל כן, חלקו בעבירות הוא החלק הארי, ואילו חלקו של הנאשם 2, שהעניק את שמו וחסותו לעסק, מצומצם יותר. על רקע זה ערכה התובעת אבחנה משמעותית בין הנאשמים, כשהיא טוענת בחומרה לגבי הנאשם 1, ובאורח מתון יותר לגבי הנאשם 2.

בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על חומרת המעשים והמחדלים נשוא כתב האישום, שאת עיקר האחריות להם הטילה על הנאשם 1, וזו באה לידי ביטוי לגביו במספר רבדים: בניהול עסק פעיל תוך הערמה שיטתית על רשויות המס; בשיטות המרמה והזיוף שנקט בהן; בניהול ספרי חשבוניות כוזבים; בהימשכות העבירות לאורך שנים; בהתעלמות הבוטה מדרישות חוקי המס; בהשמטת הכנסות מהדו"חות השנתיים; וכן, בעובדה שהנאשם 1 לא הסיר את המחדלים, ולא שילם את חובו, אשר עומד כיום (לפי נתוני פקיד השומה) על סך 700,000 ₪, ובקשר לכך מתקיימים עדיין דיונים מול פקיד השומה.

לטענת ב"כ המאשימה, נוכח חומרת המעשים והנסיבות בהן בוצעו העבירות, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מס, ואפילו בעבירות קלות מאלה שהורשע בהן הנאשם 1, ולמרות הנסיבות האישיות שאינן פשוטות, ראוי הנאשם 1 לענישה חמורה. עתירתה היא להשית על הנאשם 1 מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי מכביד.

אשר לנאשם 2 - נוכח חלקו המצומצם יחסית בפרשה, ומאחר שאינו חב כספים לפקיד השומה, ביקשה התובעת להטיל עליו ענישה מתונה, הצופה פני עתיד, וקנס כספי הולם.

בשל עמדתה המתונה של התובעת ביחס לנאשם 2, צמצם הסנגור טיעונו וצירף עמדתו לעמדתה, כאשר הוא מסביר שהנאשם 2 רק השאיל את שמו לעסק, כטובה לידידו, הנאשם 1, ושימש למעשה "חותמת גומי". לטענת הסנגור, לא ידע הנאשם 2 על מה שהתרחש בעסק ועל הדרך הכוזבת שבה נוהלו ספרי החשבונות, עד שנפתחה החקירה. לדברי הסנגור, אף שדבקו בנאשם 2 העבירות נשוא כתב האישום מבחינה משפטית, הרי שבאורח מעשי, הוא, אישית, לא ביצע את מעשי הזיוף והמרמה. מטעם זה, ובהתחשב בכך שהוא בן 74, ומתקיים מקצבת זקנה, ביקש הסנגור להסתפק לגבי הנאשם 2 בעונש מאסר על תנאי וקנס סמלי.

בטיעונו בעניינו של הנאשם 1 הדגיש בא כוחו, בראש וראשונה, את נסיבותיו האישיות שהן יוצאות דופן. נאמר לי, כי הנאשם 1 הוכשר כרופא ברוסיה, ולאחר עלייתו לישראל לא הצליח לעמוד במבחני הקבלה להסתדרות הרפואית. על כן, הוא נאלץ לעסוק בעבודות מעבודות שונות, כשמסכת חייו אינה קלה. כדי לקיים את משפחתו הוא הקים עסק פרטי. אולם, העסק כשל, והיום הוא חב כספים לנושים בהיקף של 170 אלף ₪ ויותר (נ/2, נ/3). בנוסף, נפרדו הנאשם ואשתו, וכיום נאלץ הנאשם 1 להתגורר עם אמו הקשישה, שאותה הוא סועד במחלתה, מחלת האלצהיימר, והיא תלויה בו בכל (נ/4, נ/5, נ/6).

לזכות הנאשם 1 ביקש הסנגור לזקוף גם את ההודיה המיידית באשמה, ואת החיסכון בזמנו של בית המשפט, כשהמשמעות המעשית היא, לדעתו, שאין צורך ברכיב הרתעתי, שכן, הנאשם 1 למד את הלקח ואין סיכוי שיחזור על מעשיו. בנוסף, הפנה הסנגור לעובדה שהשמטת ההכנסות המיוחסת לנאשם 1 בכתב האישום איננה כצעקתה, וכי חובו לקופת המדינה עומד לכל היותר על סך 240 אלף ₪.

הסנגור ביקש לתת משקל מכריע להודיית הנאשם 1, לזמן הרב שחלף ולחסכון בזמנו של ביהמ"ש. עתירתו היא לגזור על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי וקנס מתון ביותר שיוכל לעמוד בתשלומו. לחילופין, ביקש שאסתפק בעונש של מאסר אותו יוכל נאשם 1 לשאת בעבודות שירות ציבוריות, כדי שיוכל הנאשם לתרום לקהילה ואף לסעוד את אמו.

הנאשמים העידו על עצמם שהם אנשים חיוביים אשר לא התכוונו להסתבך בעבירות. במיוחד עמד על כך הנאשם 1 שהסביר את התדרדרותו למעשי עבירה במצוקה כלכלית, בצורך לשלם שכר לעובדים והמוצא היחיד שראה הוא בזיוף המסמכים כפי שתואר בכתב האישום.

**דיון והכרעה**

בקביעת עונשם של הנאשמים התייחסתי, מצד אחד, לשיקולים הנוגעים לטיב העבירות שעברו הנאשמים, כל אחד על פי חלקו; לאופי העבירות ולנסיבות הכרוכות בהן, וכן למידת הנזק שהסבו; הבאתי בחשבון שיקולים הכרוכים במטרות הענישה, פועל יוצא של מדיניות הענישה הנוהגת והמקובלת. מן הצד האחר, הובאו בחשבון השיקולים הפועלים לזכותם, לרבות הודייתם והנסיבות האישיות של כל אחד מהם, וכן, הסיכוי להישנות העבירות. תחילה – הנאשם 1.

נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, כשהן לעצמן, מעוררות אמפטיה. הנאשם 1 הוצג לפניי כמי שעסק בארץ מולדתו ברפואה, ובשל נסיבות חיים מורכבות, לאחר שעלה לישראל, הוא לא הצליח לממש את השכלתו והכשרתו כרופא. כך ארע, שעבד בעבודות מזדמנות שונות, ואף הקים עסק עצמאי שאותו רשם על שם ידידו, הנאשם 2. מצוקה כלכלית וחסרון כיס גרמו לנאשם 1, לטענתו, למצוא מוצא חלופי, עברייני, שיקטין את נטל המס; תירוץ שאני מתקשה לקבל כנסיבה לקולא. ועם זאת, אין ספק, כי קשייו בהווה הם ממשיים, כשעל אלה נמנים חובותיו הגדולים לנושים, והטיפול באמו הקשישה במחלתה הקשה.

השיקולים שמניתי מצדיקים הקלה מסוימת בעונשו של הנאשם 1; משקלם תלוי, כמובן מאליו, במידת החומרה שבה יש למדוד את המעשים והמחדלים שבהם הורשע הנאשם 1. לדעתי, מתגמדים השיקולים שמניתי נוכח חומרת העבירות, חומרת הנסיבות וחומרת התוצאות, שהם במכלול חמורים בעיניי.

אני מתייחסת בחומרה למעשי הנאשם 1 בשל ההערמה המתמשכת על רשויות המס; משמע: הנאשם 1 זייף במשך 3 שנים את סכומיהן של חשבוניות מס שקיבל מספקי שירותים, כשהוא מגדיל את הסכומים בלמעלה מ-324,000 ₪ (בסך הכל), ומציג מצגים כוזבים בספרי העסק; ועוד, משך שנתיים הנפיק הנאשם 1 במרמה חשבוניות פיקטיביות אשר הסתכמו בלמעלה מ-500,000 ₪ (בסך הכל), באורח הנחזה להיראות כאילו קיבל חשבוניות אלה מספקי שירותים. הנאשם 1 הוליד שולל את רשויות המס גם בדיווח על הכנסות העסק, ומכאן חובו שטרם שולם.

אין מדובר, אפוא, במעידה יחידה ואקראית, אלא במעשים יזומים, מתוכננים היטב ושיטתיים, שכללו ניהול כוזב של ספרי חשבונות, והתעלמות בוטה מחוקי המס, כשלנגד עיניו של הנאשם 1 מטרה ברורה להקטין בכוזב את נטל המס. העובדה שהנאשם 1 לא הסיר את המחדלים, ולא שילם את חובו, אשר עומד כיום, על פי חישובי פקיד השומה על סך 700,000 ₪ שוקלת לחובתו. הסגור סבור, כאמור, כי היקף החוב לפקיד השומה נמוך בהרבה, ועם זאת, היקף סכומי המרמה הוא גדול ביותר ומדבר בעד עצמו. מכל מקום,

הנאשם גרע סכום כסף גדול ביותר מהקופה הציבורית, ולכך חומרה מיוחדת. נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם 1 - סיכוי להסרת המחדלים קלוש מאוד. לא מיותר להעיר על החומרה הנודעת למעשי הנאשם 1 שסיבך, כמסתבר, את הנאשם 2 בפרשה.

בנוסף, אני מתייחסת בחומרה לפן הערכי של העבירות: לגישתי, לעבירות המס שעבר הנאשם 1 לפי הסעיפים (1)220, (4)220 ו- (5)220 [לפקודת מס הכנסה](#) תוצאות קשות, לעתים הרסניות, למשק ולכלכלה. במיוחד כך, נוכח שיטתיותו, הצטברותו, ומשך התקופה בה נעברו. הן הרסניות למרקם החברתי, משום הפגיעה הקשה שהן פוגעות בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ופעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. עבירות כאלה פוגעות בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, וגם בתשתית האימון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס [\[רע"פ 512/04 אבו עביד ואח' נ' מדינת ישראל, תקדין עליון 2004\(2\), 209, בעמ' 211; ע"פ 9788/03, 10126/03, 10310/03, 10335/03 מדינת ישראל נ' גולן ואח', פ"ד נח\(3\), 245 בעמ' 251-252\]](#).

מטעמים אלה, פסק בית המשפט העליון, עלינו להתייחס לעברייני מס, המתעלמים מחוקי המס, ושולחים ידם לקופה הציבורית כאל מי שגוזלים ושודדים כספים לא להם. רק ענישה חמורה שעיקרה מאסר בפועל, וקנס כספי משמעותי, נפסק, עשויה לענות על מטרות הענישה שהן תגמול, הוקעה, הרתעה ומניעה, ולהביא לצמצום התופעה [\[ע"פ 857/84 סניורה נ' מדינת ישראל, פ"ד לט \(1\) 550; ע"פ 624/80 חב' וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פד"י לה\(3\) 211, בעמ' 217\]](#).

סיכומו של דבר, עומדות לזכות הנאשם 1 נסיבות אישיות לא פשוטות; לאלה יש להוסיף את הודייתו באשמה וקיצור הזמן הדיוני. שיקולים אלה יובאו על ידי בחשבון לקולא. אולם, אין בכוחם של אלה כדי לאיין או להפחית מהותית את חומרתם הרבה של השיקולים שציינתי לחומרה. לא אוכל להעדיף את האינטרס האישי ואת הנסיבות האישיות והכלכליות של הנאשם על פני אינטרס הציבור שתוטל עליו ענישה קשה וכואבת, אשר תעביר מסר ראוי לעברייני מס ולנאשם בכלל זה. עתירת הסנגור שאגזור על הנאשם 1 עונש של מאסר על תנאי בלבד, ולחילופין, מאסר שאותו יוכל לשאת בעבודות שרות – אינה מידתית, ואינה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירות וחומרת הנסיבות שתיארתי, לרבות, גריעת הכספים המאסיבית מקופת המדינה, אשר לא תוקנה עד היום.

אשר לנאשם 2:

כל שנאמר על חומרת המעשים וחומרת הנסיבות והתוצאות משליך על הנאשם 2. אלא שמוסכם על הצדדים כי הנאשם 2 נקלע לפרשה באקראי, השאיל את שמו לעסק, ובכך סמך על הנאשם 1 שיפעל כדין. הנאשם 2 לא היה המבצע האופרטיבי, ועל כן, ביקשו הצדדים לראות את אחריותו כמופחתת. בהתחשב באמור לעיל, בהתחשב בנסיבות האישיות שמנה הסניגור, גילו המתקדם, מצבו הבריאותי הלא תקין, והעובדה שהוא חי מקצבה, אמתן את עונשו.

לאחר ששקלתי את העונשים הראויים במקרה זה להשגת מטרות הענישה, תוך שקלול של כל ההיבטים האחרים, בכללם - הנסיבות האישיות של הנאשמים, כפי שפורטו לעיל, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים.

על הנאשם 1 אני גוזרת:

- א. מאסר בפועל בן 24 חודשים.
  - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.
  - ג. קנס כספי בסך 45,000 ₪, או 5 חודשי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם לקופת ביהמ"ש ב- 9 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מ- 20.5.13 וכל תשלום נוסף לא יאוחר מ- 20 לחודש שלאחר מכן.
- לא יופקד הקנס שקבעתי כמפורט לעיל, ישא הנאשם את 5 חודשי המאסר במצטבר לעונש שגזרתי.

על הנאשם 2:

- א. מאסר על תנאי בן 9 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשע לעיל.
  - ב. קנס כספי בסך 8,000 או 35 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם לקופת ביהמ"ש ב- 4 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מתאריך 10.5.11 וכל תשלום נוסף ב- 10 לחודש שלאחר מכן.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי משך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר ב תשע"א, 28/03/2011 במעמד הנוכחים.




---

 דניאלה שריזלי, שופטת

נוסח זה כפוף לתיקוני ניסוח ושגיאות קולמוס.

**ב"כ הנאשמים:** אני מבקש לעכב את ביצוע גזר-הדין לגבי נאשם 1 עד לאחר הפסח.

**ב"כ המאשימה:** לא אתנגד לעיכוב ביצוע ל- 45 יום. אבקש שהנאשם 1 יפקיד ערבויות מתאימות. כמו כן, עיכוב יציאה מהארץ.

-880-

### החלטה

הלכה היא כי עונש מאסר ירוצה מיד.

לגישתי, צריך היה הנאשם 1 לבוא היום מוכן לריצויו של עונש מאסר.

כדי לאפשר לנאשם 1 להתארגן, אני מעכבת את ריצויו עונש המאסר עד 1.5.11 שעה 10.30.

באותו מועד יתייצב הנאשם 1 במזכירות הפלילית של בימ"ש זה לריצויו עונש המאסר.

העיכוב יופעל כפוף לחתימה על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪, חתימה של ערב צד ג' על ערבות בשיעור 10,000 ₪, כאשר ערב צד ג' יוכל להיות מר גילמן גנריך.

כמו כן, על הנאשם להפקיד 2,000 ₪ במזומן. ניתנת אורכה של 48 שעות.

ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ לנאשם 1.

הנאשם 1 יפקיד תוך 24 שעות את דרכונו בביהמ"ש.

הנאשם 1 הצהיר שדרכונו הישראלי לא בתוקף ואין לו דרכון אחר.

-876-

דניאלה שריזלי 54678313

**ניתנה והודעה היום כ"ב אדר ב תשע"א, 28/03/2011 במעמד הנוכחים.**




---

 דניאלה שריזלי, שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)